

בש"פ 860/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 860/22

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 3.2.2022 (כבוד השופטת מ' ליפשיץ פריבס) ב-עמ"י 8116-02-22

בשם המבקש: עו"ד דותן דניאלי

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מהיום, 3.2.2022 (השופטת מ' ליפשיץ פריבס, עמ"י 8116-02-22), שבגדרה התקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בירושלים, שניתנה אף היא היום (השופטת ע' בר-טל, מ"י 5842-02-22). בית משפט השלום קבע כי המבקש ישוחרר בתנאים, ואילו בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריח עד מחר, 4.2.2022, בשעה 12:00.
- המבקש חשוד בהחזקת סכין והיזק לרכוש במזיד. האירוע שבו הוא נחשד התרחש לכאורה אתמול 2.2.2022, בדירה שבה מתגוררים המבקש ובת זוגו, היא המתלוננת. על פי החשד, המבקש השתולל, זרק חפצים ושבץ חפצים, ולאחר שנלקח למעצר נמצאה בנעלו זכוכית חדה.

2. במסגרת דיון שהתקיים היום בבית משפט השלום ציינה המשיבה כי היא מתכוונת לבצע מספר פעולות חקירה ששתיים מהן בנות שיבוש, וכמו כן להעביר את המבקש לבדיקה פסיכיאטרית. לפיכך, ומשנטען כי נשקפת מסוכנות מהמבקש, ביקשה המשיבה להאריך את מעצרו של המבקש בשלושה ימים. בית משפט השלום קבע כי ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש באמצעות חלופת מעצר והורה על שחרור המבקש לבית אמו בתנאים, ובהם הרחקה ואיסור יצירת קשר עם המתלוננת ואמה למשך 30 יום, התחייבות עצמית, ערבות צד ג' והפקדה כספית.

3. בגדרי הערר שהגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי, נתבקש לבטל את החלטת בית משפט השלום ולהורות על המשך מעצרו של המבקש; זאת לנוכח מסוכנותו ולצורך השלמת חקירה. בהחלטה שניתנה היום קבע בית המשפט המחוזי כי "מעיון בחומר החקירה עולה כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות ל[מבקש]". עוד נקבע כי חומר החקירה מלמד על "מסוכנות שאינה רק בגדר היזק לרכוש סתם כי אם היזק המלמד על מסוכנות ספציפית בהתייחס לבת הזוג". לנוכח האמור התערב בית המשפט המחוזי בהחלטת בית משפט השלום, והורה כאמור על מעצרו של המבקש מאחורי סורג וברח עד מחר, 4.2.2022, בשעה 12:00.

4. מכאן הבקשה למתן רשות ערר המונחת לפניי, ויאמר מיד כי דינה להידחות. כידוע, בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, כפי שנקבע בעניין חניון חיפה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)) והוחל גם בהליכים פליליים (ראו, מני רבים: בש"פ 4451/20 מחיסין נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.7.2020)). הלכה היא כי רשות לערור תינתן במקרים המעוררים שאלה בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר מתקיימות נסיבות ייחודיות המצדיקות התערבות (ראו, מני רבים: בש"פ 3210/21 קראעין נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.5.2021)); בש"פ 6513/20 אלמלך נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.10.2020)). המקרה דנן אינו נופל בגדרם של חריגים אלה, ולא נמצא טעם מבורר להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי; ועוד יצוין כי העובדה שבית המשפט המחוזי הגיע למסקנה אחרת מבית משפט השלום אינה מצדיקה כשלעצמה מתן רשות לערור (בש"פ 3324/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (13.5.2021)).

5. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' באדר א' התשפ"ב (3.2.2022).

ש ו פ ט ת